

οτε βέβαια γέδοντο ὑπὸ χροῦ παιδῶν τὴν ἀνδρῶν. — ἀλλήλους τὸν ἀγῶνα, ὡς οὐ πελείπετο εἰς μόνος, τέλος καὶ τοῦ Εὐριπίδου, ἀναφέρεται ἐν ἐπινίκιον, ποιηθὲν ἐπὶ τῆς διλυμπικῆς νίκης τοῦ Ἀλκιμιάδου, ἐξ οὗ τὸ ἔπη τεμάχιον διετήρησεν ἡμῖν ὁ Πλούταρχος (Ἀλκ. 11.).

« Σὲ δέ ἀδεσμοι, φέ Κλεινίου πᾶ. καλὸν ἀ νίκη· καλλιστὸν δ', δι μηδεὶς ἄλλος Ἐλλάνων, διρράτε πρώτα δρυμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα, βῆναι δ' ἀπονητή, τρίς στενθέντ' ἀλαίδης πάρκι βοῶν παρασθοῦντα. »

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἀγωνιστικῇ τῷρ 'Ελλήνων
Ἐγέδρων.

—ο—

Η λέξις ἐφεδρος ἐν τῇ ἀγωνιστικῇ τῶν Ἐλλήνων σημαίνει ἐκείνον, ὃςτις ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγώνιν ἐφεδράνει περιμέτρων, ὡς οὐ διακρίνεται ἀγών τις ἡδὺ ἀριστερός ἢ τούλαχιστον ὥρισμεις, ἵνα διαγωνισθῇ ἐν νεῷ μετὰ τοῦ ἐντεῦθεν ἐξελθόντος νικητοῦ. Η τῶν ἀθλητῶν ἀκολουθία ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγώνισιν ἀριστερός διὰ κλήρου, ὡς καὶ τοῦ ἐφεδροῦ. Περὶ δὲ τοῦ τρόπου, καθ' ἣν ἐγίνετο ἡ κλήρωσις τῶν παλαιστῶν, κυκτῶν καὶ παγκρατιαστῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ, μανθάνομέν τινα παρὰ τοῦ Δουκιανοῦ (Ερμοτ. 5. 40). Κατετάχετο ἐν πρώτοις, εἰ δρυτοί; ἢ περιττός ἦν ἡ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκάστῳ εἶδει ἀγωνιστῶν καὶ ἐπὶ μὲν τῆς προτέρας περιπτώσεως αὐδεὶς ἐφεδρος ἡδύνατο μετρισθῆναι, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτάρας δύτος δηλ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγωνιστῶν 3, 5, 7 ἢ 9 ἐν τινι οἰωδήποτε εἶδει ἀγένων, ἐν τῷ οἱ λοιποὶ κλήροις ἀνὰ δύο εἰγόντες τηνεπίκητα δύοιαν ἢ, ὡς ἐλεγον, πλειγραφα, τὸ ἐν αὐτῷ δὲν εἶχεν ἀντίγραφον, καὶ ὡς ἐφεδρος οὐτος ἐγίγνετο ἐφεδρος. Η κλήρωσις τῆς ἐφεδρίας, δηλουμενη καὶ διὰ τῆς σφάτσεως μετεπειτα, ἐμεωρεῖτο εὐτύχημα ἴδιατερου, καὶ διον ὁ ἐφεδρος μετὰ πλήρους ἔτι ισχύος εἶχε νὰ ἀγωνισθῇ πρὸς ἡδη ἐγνυτλημένους, ἢ τούλαχιστον διὰ μεγάλης διατάξεως ἐξηγευθμένους (προβ. Πλούτ. Σωλλ. 29. Πομπή. 53.). Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφεδρίας ἄλλοι τῶν φιλολόγων, παλαιοτέρων τε καὶ νεωτέρων, ἄλλας γγώμις εἰδίκευκον, εἰπόντες πρὸς τοῖς ἄλλοις, διτὶ ἡ ἐφεδρος δὲν εἶχε πρὸς ἓν μόνον ἀνταγωνιστὴν, ἄλλα πρὸς πλείονας ν' ἀγωνισθῇ. Ταλλά ἐάν ἀναλογούσθημεν, διτὶ πρῶτον μὲν ὁ τοῦ ἐφεδροῦ κλήρος ἡν εὐτυχής, ἐπειτα παρουσιάζετο εἰς τὸ στάδιον αερήρι ἔτι, δηλ. μετ' ἀκμαίας ἔτι τῆς ισχύος, πιθανωτέρα φαίνεται ἡ ἔπης γνώμη. Κατὰ πρῶτον δηλ οἱ ἐκ τῶν διαφόρων ζευγῶν τῶν καὶ μετρίου, ἄλλα κράσεως νευρώδους, ἐπερτείνε τὸ ἀλλητῶν ἐξελθόντες νικηταὶ, ἐπανελάμβανον πρὸς ἀκόλουθον παραδίξοντας στοιχηρα.

ἀλλήλους τὸν ἀγῶνα, ὡς οὐ πελείπετο εἰς μόνος, πρὸς ὃν ἐπειτα ἀντηγωνιζετο ὁ ἐφεδρος. π. χ. ἐπὶ ἑπτὰ παλαιστῶν παρουσιάζοντο τρία ζεύγη ἀνταγωνιστῶν καὶ εἰς ἐφεδρος. Τὰ τρία λιτόν ζεύγη ἀντεπάλαιον ἐπ' ἄλληλα, καὶ ἐκ τῶν τριῶν ἐντεῦθεν ἐξελθόντων νικητῶν οἱ δύο ἐπανελάμβανον πρὸς ἄλλήλους τὴν πάλιν ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν νικητής ἐπανελάμβανε τὸν ἀγῶνα πρὸς τὸν τρίτον καὶ ὁ ἐντεῦθεν εἰς καὶ μόνος νικητής τέλος ἀντηγωνιζετο πρὸς τὸν ἐφεδρον. Ἐκ τούτων γίνεται δηλον, δις οὔτως ὁ κλῆρος τοῦ ἐφέδρου ἢν πρὸς ἐμυτῶν μὲν εὐτυχής, πρὸς δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν του ἵκανως ἀδικος. Πλὴν καὶ οὕτως ἐν διαφερούσῃ τιμῇ ἡσαν δι ἐφεδροι, ὡς καταφαίνεται παρὰ τὰ ἄλλα καὶ ἐκ τῶν ἔπης τοῦ Πινδάρου (Ολυμ. Η'. 67, κε.), περὶ τοῦ Αἰγινῆτον Ἀλκιμέδοντας, παῖδας παλαιστῶν λεγομένων.

Οι τύχα μὲν δαιμονος, δινορέας δ' οὖν ἀμπλακών
Ἐν τέτρασιν παῖδων ἀπιθήκατο γυμνοίς
Νόσους ἔχοντον καὶ ἀπροτέρουν γλώσσαν καὶ ἐπίρυ-
φαν σίμουν, κτλ.

Οστις. ὡς ἐξ τῶν λέξεων ἐν τέτρασιν γυμνοῖς φαί-
νεται, ἣν ἐφεδρος ἐπὶ δύο ζευγῶν παλαιστῶν. Ἄλλη
ἡ τύχη τοῦ ἀνταγωνιστοῦ τοῦ ἐφέδρου ἐμετριάζετο
ἀπωτοῦν διὰ τῆς περιστάσεως, διτὶ συγκροτάτα ὁ
ἐφεδρος καθίστατο ἐφ' ἐνὸς ζευγούς ἀγωνιστῶν. Διό-
τι ἐκ τοῖς μεγάλοις ἀγῶνοις, μάλιστ' ἐν Ολυμπίᾳ,
μόνον δοκιμώτατοι καὶ εἴσοχοι ἀβληταὶ ἐνόημαν
παρουσιασθῆναι.

Ο Παυσανίας τὸν ἐφεδρον πολλάκις ὄντα μένει
ἀπλῶς διὰ τοῦ δρου καταλειπόμενος (5, 10, 1,
Η'. 40, 2). δι τὸ πλούταρχος (Πομπ. 53,) τὸν
ἀνταγωνιστὴν του ἀποκαλεῖ κατάπονον. Γίνεται
οἱ Ἑλλήνες συγγραφεῖς τὴν λέξιν ἐφεδρος μετεχει-
ρίζοντα μεταθεούσιν (Πλούτ. αὐτ.). « Ἐφεδρος
τοῦ φράγκου (τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ο Κράσσος) »
Ἐφεδρος τῷ καιρῷ (Πολυδ. Γ. 12, 6.) οὗτος
καὶ τὸ φῆμα ἐφεδρεύει τοῖς καιροῖς, τοῖς τόποις
(Δημοσθ. Πολυδ. η. ἀλ.)

Δ. Ι. ΜΑΤΡΟΦΡΑΝΣ.

ΜΑΤΡΟΦΡΑΝΣ.

—ο—

ΜΑΡΔΔΟΞΟΝ ΣΤΟΙΧΗΜΑ. Ἀγγλος τις. Οὐ-
γκις τὸ δόνομα, κατοικῶν πρὸ πολλοῦ εἰς Αμερικην,
καὶ νυμφευμένος ἐκεῖ, ήλικιαν ἔχων τεσσαράκοντα.
Ἔως τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἐτῶν, ἀναστηκκες καὶ ὅγ-
κου μετρίου, ἄλλα κράσεως νευρώδους, ἐπερτείνε τὸ
ἄλλητῶν ἐξελθόντες νικηταὶ, ἐπανελάμβανον πρὸς ἀκόλουθον παραδίξοντας στοιχηρα.